

visningen på disse skoler skal være gratis, kan sådanne skoler ikke oprettes, hvis der ikke bag skolen står en økonomisk støttekreds.

Reglerne om grundtilskud, bygningstilskud og tilskud til undervisningsmateriel foreslås ændret til efterskolelovens regler herom. Bygningstilskuddet til efterskolerne er for tiden med hjemmel på finansloven forhøjet fra 2 pct. (2/5 af 5 pct.) af vurderingssummen til $2\frac{3}{4}$ pct. Bygningstilskuddet til ungdomskostskolerne bør derfor også udgøre $2\frac{3}{4}$ pct. af vurderingssummen, men under hensyn til, at det muligvis kun drejer sig om en midlertidig forhøjelse af bygningstilskuddet, bør de omhandlede $\frac{3}{4}$ pct. ligesom for de øvrige private skoleformers vedkommende kun ydes med hjemmel på finansloven.

Da undervisningen på ungdomskostskolen skal være gratis, er der ikke synderligt grundlag for at yde understøttelse til eleverne. De hidtil ydede elevunderstøttelser har derfor også reelt været et direkte statstilskud til skolen og har efter de indhøstede erfaringer været et nødvendigt supplement til det øvrige statstilskud. Da det imidlertid er irrationelt, at et sådant tilskuds størrelse beror på elevernes og forældrenes økonomiske forhold, foreslås det, at dette tilskud ydes med et fast månedsbeløb pr. elev. Man har i denne henseende ment, at et beløb svarende til halvdelen af den af undervisningsministeren godkendte månedlige udgift pr. elev for undervisning og ophold vil være passende, idet dette beløb nogenlunde svarer til gennemsnittet af, hvad der hidtil er blevet ydet i statstilskud pr. elev. I finansåret 1949—50 udgjorde det gennemsnitlige statstilskud til eleverne på ungdomskostskolen Tårupgård således 75 kr. pr. elev pr. undervisningsmåned, medens halvdelen af den godkendte skolebetaling ville have andraget 82,50 kr. pr. elev pr. undervisningsmåned.

Da det er vanskeligt at få et indtryk af, hvor stor en del af de samlede udgifter statstilskuddet ialt vil kunne dække, foreslås det udtrykkelig tilføjet, at statstilskuddet aldrig kan overstige 80 pct. af bruttoudgiften ved skolens drift; denne procentsats svarer til en lignende bestemmelse om tilskudsbegrænsning i friskoleloven.

For private ungdomskostskoler finder man det derhos rimeligt at begrænse statstilskuddet til at kunne bringe et eventuelt foreliggende driftsunderskud ud af verden samt først at nedbringe dette underskud med de eventuelt fra anden side ydede almindelige driftstilskud.

Til § 29 (i lovforslaget § 28).

Såfremt ungdomskostskoler oprettes som faste institutioner af flere kommuner eller ved privat foranstaltning, foreslås de nugældende regler i det væsentlige opretholdt, idet der dog åbnes adgang til at normere lederstillingerne med skoleinspektørløn. Lærertilønnen skal ligge mellem købstadlærertilønnen og overlærertilønnen, og timelønnen indenfor det i § 15 fastsatte minimum og maksimum for timebetalingen i den almindelige ungdomsskole. Der er ikke optaget nogen bestemmelse om, at der fra kommunal side skal ydes tilskud til lærertilønnen ved de private ungdomskostskoler, jfr. bemærkningerne til § 15 angående kommunalt tilskud til private ungdomsskoler.

Kapitel II.

Fortsættelsesklassen.

Til § 30 (i lovforslaget § 29).

De i stk. 1 omhandlede særlige tilskud, der ved aftenskoleloven af 4. juli 1942 blev forhøjet fra 75 øre til 1 kr. pr. time, foreslås nu forhøjet til 2 kr. under hensyn til, at time-